

İğdirin Yüreğine Dokunanlar 2

– S.Karagöz · 03 Ekim 2016

ALKIŞLAR ECZACI NAZIM KARADAĞ'A

"Bir elin nesi var, eller alkışlar, o alkışı dünya duyar."

Zaman zaman "Ben bağırsam ne olur ki; sesimi kaç kişi duyar?" diye düşünür ve aslında başarabileceğimiz bir şeyden daha en başında vazgeçeriz.

Elbette bir başımıza sesimizi çok az kişiye duyurabiliriz ama ya birlik olursak?

Sivil toplum olmanın amacı da tam anlamıyla budur. Toplum olmanın da olmazsa olmazıdır beraber hareket etmek.

İşte Ecz. Nazım Karadağ böyle yapmış.

İğdir'da doğmuş,büyümüş ve hayalindeki mesleği Eczacı olabilmek için Ankara'nın yolunu tutmuş.

Çok kısa sürede arkadaşları arasında sevilen,aranan biri olmuş.

Ortam gergin ,1980 öncesi öğrenciler ikiye bölünmüş ve her iki taraf da kendinden olmayana yan bakıyor.. Nazım bey olanları çok iyi analiz ediyor,oyunan oyunun farkında, çünkü doğduğu topraklarda yaşanan, etnik ve mezhepsel çatışmalara şahit olmuş. Bu çatışmaların,dalaşların yalnızca ülkeyi zayıflatmak ve parçalamak isteyen dış güçlere yarar sağlayacağını biliyor ama yapabileceği pek fazla şey de yok. Bir an önce okulu bitirmesi,memleketine yerleşip, orada vatana hizmet etmek için işin ucundan tutması gerekiyor.

1976 yılında okulunu bitirdiğinde heyecanla İğdir'a dönüyor.

İğdir o zamanda gelişmemiş küçük bir kasaba..Eczanesini açıyor,işler iyi ama O mutsuz!

Bir şeyler yapmak istiyor, öğrenciyken kurduğu hayallerini gerçekleştirmesi lazım, ama nasıl?

Tek başına ne yapabilecek ki?

Arkadaşı Ferhan yardımına koşuyor ve onu kısa bir tatil için Ankara'ya davet ediyor.

Nazım bey üzgün,ümitleri kırık "Keşke okul bitmeseydi !" diye düşünüyor içinden ve Ankara'nın yolunu tutuyor.

Geziyorlar, tozuyorlar,akşamları çok sevdiği operaya,klasik müzik konserlerine gidiyorlar ama ; hayır!!

Bir şeyler eksik hayatında, yapmak isteyip de yapamadığı şeyler var..

Bu düşüncesini arkadaşına anlatıyor ve Ferhan ona çıkış yolunu gösteriyor: "Sivil toplumla birlikte hareket etmen lazım!"

Nazım bey rahatlıyor ve ertesi gün heyecanla memleketine geri dönüyor.

İlk işi köylerden başlıyor,malum İğdir bereketli ,tarıma elverişli topraklara sahip ama köylü ilkel yöntemlerle toprağı işliyor,verim alamıyor,para kazanamıyor..

Devlet çiftçiye kredi imkanı vermiş ama halk bunu bilmiyor ve yararlanamıyor.

Nazım bey imece usulüyle hayvanlarını barındırması için ahırlar yapıyor, Ziraat bankasıyla anlaşıp kredi kullanarak köylünün traktör sahibi olmasını sağlıyor.

Her erkek gibi o da spora, özellikle futbola çok düşkün ve sporun insanları kaynaştırdığı, "sağlam kafa,

sağlam vücutta bulunur."düşüncesiyle İğdir Spor 2. başkanı oluyor.

Bir şehir stadı var ama tozlu topraklı yalnızca kaleleri var. Çevresini tellerle çevirip ,stadı çimlendiriyor böylece İğdir ilk çim sahasına kavuşmuş oluyor.

Hayır..Hayır...Hayır...

Bir şeyler hep eksik.. O an eksik olan şeyin eğitim olduğunu görüyor ve aslında işe oradan başlamak gerektiğini anlıyor.

İbrahim Bozyel'le birlikte Milli Eğitim Müdürlüğü Koruma ve Yaşatma Derneğini kuruyorlar.

1962 depreminde çok büyük hasar gören Cumhuriyet İlk Okulu öğrencileri, kurulan barakalarda eğitim görüyorlardı.

Hemen işe koyulup oraya 8 derslikli yeni bir bina yaptırıyorlar.

Şu an o bina Ana okulu olarak kullanılmaya devam ediyor.

Sonra hayırsever vatandaşların da katkısıyla ,İğdir'ın çocuklarının daha kaliteli eğitim görmeleri için Anadolu Lisesini yaptırıyorlar ve Milli Eğitim Müdürlüğüne teslim ediyorlar.

Bir anısını anlatırken gülümsüyor Başkan: "Anadolu Lisesini kurduk ama İngilizce öğretecek öğretmen yok.

Astsubayın eşi İngiliz'di biz de ondan rica ettik ve bizi kırmadı çocuklarımıza İngilizce dersi verdi.

Maaşını ise dernek olarak biz karşıladık."

Bu liseye giremeyen öğrenciler için Süper Lise açtirdılar.

İlk Öğretim çok önemli elbette bu amaçla köy okullarına yöneldiler ve okulların yıkılan duvarlarını onardılar,ilave derslikler yaptirdılar.

Eğitim amaçlı çalışmalara imza attılar ...

Anlatırken gülümsediği bir anısı var Nazım Beyin: "Diş bakımı ve temizliği ile ilgili bilgilendirmeler yaptık ve köy okullarına bu amaçla 300 diş fırçası ve diş macunu dağıttık."

1993 yılında Valilik Vakfını kurdu ve muhasebeciliğini yaptı.

Şu anda Karakoyunlu ilçemizde Rehabilitasyon Merkezi olarak kullanılan Öğretmen Evini yaptırdı.

O aralar İğdir Spor 2. Lige çıkıyor ve Nazım bey çok mutlu...

Nahçıvan'la sınır ticareti konusunda üst düzey görüşmeler yapılıyor ve temeller atılıyor.

Bir sağlıkçı olarak onca çalışmaların arasına sığdırdığı 1992-93 Azerbaycan Ermenistan savaşı sırasında tamamen kendi imkanlarıyla cephe gerisindeki kardeşlerimize çok sayıda ilaç yardımı yapıyor.

Bunları teslim ederken, Askeri Hastane Başhekiminin serum ve narkoz ilaçlarını görünce : "Biz burada askerlerimizi narkozsuz ameliyat ediyorduk!" diyerek gözyaşlarına boğulduğunu hüzünle anlatıyor.

Daha sonra Haydar Aliyev'in talimatıyla Azeri Televizyonunda bu konuda açıklamalar yapıyor.

Bunlarla sınırlı değil Ecz. Nazım Karadağ'ın yaptıkları.

İçişleri bakanlığının teşvikiyle ASİMDER'i kurup 5 yıl , daha sonra AZERBAYCAN EVİ DERNEĞİNİ kurup bir 5 yıl da orada başkanlık yapıyor.

Bir yandan Erzurum Eczacı Odası İğdir Bölge Temsilciliği görevini yürütürken, diğer yandan 20 yıldır Erzurum Bölge Eczacı Odası Ankara Delegatesi olarak bölge eczacılarının sorunlarına yardımcı olmaya çalışıyor.

Tabii ki artık alt yapısını tamamladığı çalışmalarını ülke geneline yaymak ve Vatanın birliği

beraberliği ,Milletin bekası için söz sahibi olmak gerekir düşünceyle siyasete atılıyor ve CHP il başkanı oluyor.

Ecz. Nazım Karadağ hala boş durmuyor ve yılların verdiği tecrübeleri gençlere aktarıp, başarının ancak birlik ve beraberlikle geleceğini onlara anlatmaya çalışıyor.

Ecz. Nazım Karadağ siz İğdir halkıyla el ele verip çalışmalarınızla İĞDIR'IN YÜREĞİNE DOKUNDUNUZ. İğdir halkı yaptığınız her şey için size minnettar ve gençler teslim edeceğiniz bayrağı aynı azim ve kararlılıkla ileriye taşımaya gönüllü.

Biz de sizi ayakta alkışlıyor, sevdiklerinizle birlikte sağlıklı,huzur dolu yıllar geçirmenizi diliyoruz.

SAYGILAR

Sebahat Karagöz.